

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Canon, regula, siu fraternitas, hoc est: Institutio succincta altera, ijs qui spiritu feruentiore ad perfectionem virtutum Christiformium anhelant, potissimum præscripta

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45857](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45857)

Exercitium seu iter sancte Crucis.

Princlpio leges d anima deuota, quinq; *Pater noster*, & quinque *Aue Maria* ambulando, ad honorem illius amoris, que ego Dominus Iesus Deus tuus à coena egressus sum cum discipulis meis ad hortum, vbi traditor me quæsiturus erat. Quem amorem meditando, simul etiam recordaberis suauissimi sermonis (quem ego eadem hora loquutus sum ad discipulos meos) igniferæ dilectionis plenissimi: rogando me Dominum per eundem meum infinitum amorem, vt miserar tui & causæ pro qua postulas.

Secundo, orabis similiter quinq; orationes dominicas, & tota se salutationes Angelicas humiliter positus nudis genibus (si commodè potueris) sicut ego Dominus in horto orauì vsque ad sanguineum sudorem.

Tertio, ambulando orabis dictas Dominicas orationes & Angelicas salutationes sicut ego Dominus tuus Iesus Christus meis hostibus spontè obuiam iui, quibus etiam solo verbo prostratis potestatem permisi me capiendi, ligandi, trahendi, prosternendi, cædendi, illudendi, & de iudice ad iudicem ducendi, & quicquid poenarum volebant inferendi tota nocte & mane sequenti.

Quarto, manibus cruciformiter pectori applicatis, sicut ego Dominus tuus Iesus Christus steti columnæ alligatus, & flagellis toto corpore laniatus, eadem orationes & prædictas salutationes Angelicas orabis.

Quinto, prædicta orabis sedendo, ad honorem meum, quod spinis scilicet fui coronatus, consputus & percussus sedebam: & deinde sic populo ostensus & condemnatus fui.

Sexto, prædicta orabis ambulando curuato dorso ad honorem meum, qui graui Cruce oneratus iui, portans omnium vestrum iniquitates: cum qua viribus exhaustis occurrente matre mea moestissima in terram corruì.

Septimo, prædicta orabis ambulando implexis manibus, ad honorem piissimæ virginis matris meæ, quæ me filium suum Crucis baiulum dolens sequebatur, & tandem in meo occurfu deficiens corruit in via.

Octauo, prædicta orabis cruciformiter expansis brachijs collocando te super dorsum tuum, & honorem dirissimæ, præcipitationis meæ super crucem, meæq; extensionis & affixionis.

Nono, prædicta orabis stando extensis in altum brachijs, quemadmodù ego Dominus in Cruce steti pendulus, laniatus, & vndique derelictus.

Decimo, prædicta orabis, stando implicatis manibus sub cruce cum sancta Maria matre mea summo dolore transuerberata.

Vndecimo, prædicta orabis, iacendo supinus in terra, ad honorem meæ mortis, & quod in sinu meæ matris depositus, & in sepulchro fui collocatus.

Duodecimo, eadem orabis, stando ad honore gaudij mei & matris meæ beatæ Mariæ, quod recepi in festo Paschæ & gloriosa resurrectione mea. Rogabis hoc loco beatissimam virginem Mariam matrem meam semper venerandam, vt suis sanctissimis meritis & precibus tibi impetrare dignetur consolationem exauditionis in hæ petitione tua, pro gloria & voluntate mea & animarum salute, concludendo exercitiu cum *Salve Regina*, & Hymno, *Veni creator Spiritus*, & Collecta de Spiritu sancto.

Canon, regula, siue fraternitas, hoc est, Institutio succincta alter a ijs qui spiritu seruentiore ad perfectionem virtutum Christi formium anhelant potissimum præscripta.

In secundo ordine ij sunt, qui ea quæ retro sunt obliti, in anteriora semper se extendunt: qui videlicet ad perfectionem anhelantes, necum vnum fieri percipiunt, herum hæc erit Regula XIX.

Quisquis itaq; toto corde mihi seruire, mihiq; totus placere desideras, nullū debes peccatum ex certa sciētia aut animo deliberato, quamlibet leue aut veniale admittere, idq; oratione humilima ac deuotissima à me flagitare, vt te custodiā, præseruemq; ab omni peccato. Esto igitur sanctus, quoniā & ego sanctus sum. Esto perfectus, sicut & ego perfectus sum. Esto, inquam, sanctus coram me, qui cū etiam fueris, ex me, non ex te es: idēd nihil tibi videaris quam peccator, damnationi æternæ, nisi mea benevolentissima semperq; paratissima adesset misericordia, obnoxius.

In vocatione qua vocatus es ambula, & secundum statum ac regulam vocationis tuæ viue.

Quicquid scriptura sancta mea iubet, quicquid ore tuo mihi promissisti, diligenter obserua & exequere.

Itaque tuum erit non solum mandata, sed & beneplacita atq; consilia mea scrutari, & cum desiderio eadem implere.

Abstractam vitam ab occupationibus otiosis, ab hominum familiaritate & colloquijs, age.

Silencio, solitudini & orationi vacabis, quantum statui tuo potest congruere. Seruum Dei, dicit Apostolus meus, non decet litigare.

Noli igitur verbis contendere. Ab omni etiam verbo otioso, maximè autem carnali aut detractorio, abstine. Nunquam etiam de absentibus nisi bona debes loqui, & audire. Et quamuis bona interdum possit intentione fieri, vt de absente mali aliquid dicatur, tamen nisi id certissimè constet, non consencias audire aut loqui malum de alio. Vbi si excefferis, non debes inultum illud transire, sed tibi ipsi pœnitentiam, atq; pro delicto pœnam iniungere, idq; tempore opportuno sacerdoti confiteri, & emendationem proponere.

Sobrietatem obserua cibi & potus, omniumq; creaturarum tibi vsu tempora, vt mei amore pauper spiritu, nihil in mundo diligens, sed tanquam peregrinus & viator omnia mundo ac libero corde transeunter aspiciens.

Ad humilitatem, ad mititatem, benignitatem, pietatemq; erga proximum te assuefacito, me contemplans in omni homine, & mihi facere cupiens quicquid cuiusque feceris homini. Nam reuera ego recipio tanquam mihi factum, quicquid proximo tuo feceris.

Neminem debes iudicare, nec de conscientijs rebusve quibuscunq; alienis discutendis iudicandisve te intromittere, nisi à me constitutus fueris iudex, quare ex officio habeas iudicare. Si tamen videris aliquem peccare, & admonitionis tuæ speras fructum, vel saltim non grauius peccatum times ex correptione tua secururum, potes eum qui peccat humaniter admonere, benigneq; rogare, vt memor suæ salutis, sese corrigat. Si tamē se defenderit, aut pro se pertinaciter certauerit (nisi tu paulatim ad magis salutaria speres illum redire) noli disputare, noli inaniter tuā sententiam propugnare, sed humiliter cæde absque ira, tranquillius & mansuetus.

Pari modo si tu etiam innocens correptus fueris, potes si vis, humiliter ac benigne rationem reddere: melius autem facies (nisi scandalum inde natum fuerit) si humiliter veniam petas, & absque excusatione vlla emendationem (quoad

licuerit per beneplacitum meum)promittas , simulq; pro charitatis officio ei qui te commonefecit, gratias agas.

Monui olim, vt si quis post me velit venire, abneget semetipsum. In abnegatione enim suis ipsius tota perfectio hominis consistit, quemadmodum in amore sui hominis agitur ruina. Semper igitur vbicunq; potes abnegationi tuæ infistes, & vt in te mortificetur voluntas propria, maximo opere studebis.

Omnia tua ordinabis vt ex consilio iudicioq; alicuius boni viri ac timentis Deū (si Prælatum non habes) facias ea vel omittas. Nihil iudicio tuo credes. Nihil ex proprio arbitrio facias, præsertim in ambiguis, vbi esse periculum possit. Atque ided nihil pro te tu procurabis (nisi quæ constat esse mihi accepta) te ipsum quæres, sed multorum potius vtilitatem meiq; honorem, semper ante ferendo respicies, te verò committes prouidentiaæ meæ. Ego curam tui habebo. Ego pro te sollicitudinē agam: tu verò in hoc solo satagas ne honori, ac beneplacito meo, quippiam derogetur.

Cæterum, vt per tui abnegationem magis tua mihi placeant opera, si in religione non visis monastica, potes hanc suscipiendo regulam, obedientiam in manus promittere sacerdotis, aut alterius boni viri me timentis. Nec mouere debet te huius temporum infelicitas, hominumq; impietas, vota, promissionesq; salutares calūniantium: sed magis credere debes & inniti misericordiaæ meæ, vt si tibi dederò infinctum beneuolendi aut promittendi, dabo & virtutem adimplendi. Neutrum enim abs te est, sed ex me vtrunq; & bene velle & bene agere, salutaria & promittere & adimplere.

Secretum elige, cupiens nesciri: & consilia tua non omnibus, sed vni tantum pādas, quem habes directorem conscientiaæ tuæ.

Studeas non velle hominibus placere, nec laudari aut nominari, aut tibi aliquid, vnde sequitur opinio, laus, siue admiratio ascribi: quandoquidem quibuscunq; laus debetur, omnia mea solius sunt.

Verum ad hoc conare potius, vt in simplicitate ac puritate cordis, de te vilius quā de cæteris sentias, & ab alijs ita de te sentiri velis. Aded vt siue laude, siue contemptu vituperioq; dignum quid gesseris, excluso tamen solo peccato, non aliter mouearis, nec aliter intus forisq; te exhibeas, atqui exhiberes, si quispiam id fecisset alius.

Proinde nihil omnino de te exultes, nihil glorieris, nihil tibi ex donis meis vendices aut vsurpes, nihil ex bonis operibus, licet in te aut per te etiam factis, tibi plus tribuas, quam securi aut instrumento, quod à se quidem nihil est & nihil per se facit, sed per illud si quid fit, ex voluntate est artificis in eo operantis: qui artifex per aliud si vellet instrumentum posset operari.

Siquidem & hoc ipsum quod est esse instrumentum, aut in se habere, quo in se possit fieri aliquid, non à se habet instrumentum, nec aliunde quam ab artifice, à quo factum est, vt in eo nonnihil possit operari: sine magistro, aut artifice operante, inane iacet & inutile.

Hoc modo qui filius esse cupit meus, imitatorq; humilitatis meæ, & quisquis hanc regulā susceperit, sentire debet de semetipso, atq; seipsum in sua miseria, in suis defectibus in suisq; peccatis & infirmitatibus considerare. Porrò alios homines, secundum quod gratia & virtutibus à me sunt ornati, debet inspicere, vt se omnibus semper iudicet inferiorem. De omnibus verò virtutibus, operationibus, ac donis meis quæ in illo ego operor, nihil sibi ascribat, nihil sibi arroget, sed quasi in
alio

alio facta existimet, mihiq; omnem laudem & gloriam purè (nihil sibi inde attrahens) refundat.

Obseruare debes, huius regulæ qui cupis esse alumnus, tequetipsum, atq; in omni re diligenter scrutari, ne aliud quæras, aliud intendas præter me, hoc est, præterquã gloriam meam, & beneplacitum meum.

Proinde vbicūque teipsum inuenieris, puta, propriam quæsitonem aut priuatũ amorem, ibi teipsum debes relinquere, vel etiam totum illud, quo me purè non intendebas, (si alioqui nihil obstiterit) intermittere.

Nemini debes, quærlari de ijs quæ pateris, nisi consilij gratia. Ex manu etenim mea cuncta debes accipere, & in me omnia referre.

Idcirco vndecunq; ingruerit tempestas, quocunq; modo aduersitas aduenerit, animam habes paratum, mihi & omnibus creaturis ad sustinendum subiectum.

Cæterum, contra motus insurgentes vim tibi facias, ac teipsum studeas relinquere, nec contra homines mouearis, pugnes, disputes aut resistas.

Noli præterea patiendi effugium quærere, nec te excusare, sed tacens elige omnia in pacè, in tranquillitate, in æquanimitate & silentio cordis recipere, & quamdiu mihi placet portare.

In aduersitate etiam constitutus, noli ex deliberato proposito, id est, ex intentione obtinendi, & propter te, id est, vt leuius habeas, consolationem vllam quærere: sed mihi omnia committe, & vniuersorum à me & exitum & finem præstolare.

In quavis hebdomada sacerdoti quidem non minus semel sacramentaliter, mihi vero quotidie in oratione & id sæpius, debes cum gemitu cordis per tui humilena accusationem confiteri, & teipsum offerre mihi in gloriam ac beneplacitum meũ.

In omni mense non minus semel Eucharistiæ Sacramentum, si non potes in hebdomada etiam quavis semel aut bis, suscipere, te conuenit.

Genus flexiones quas in regula priori monui circa venerabile Sacramentum meum, & circa memoriam mortis meæ, noli intermittere.

Si horum aliquid prædictorum fueris transgressus, non propterea nouæ culpæ obnoxius ex huius regulæ assumptione fies, nec plus delinques, quam alius qui extra hanc fraternitatem & regulam deliquerit, pro qualibet tamen transgressione tibi ipse in constantia victus, à bono proposito totus tandem desinas, poenitentia seu penam vnus *Aue Maria*, aut grauiorem, impones.

Omnis etiam die sero nihilo minus tria dices *Aue Maria* coram matre mea pijsissima. Vnum pro negligentijs commissis per ignorantiam, quorum non meministi. Alterum, rogando me per illius intercessionem pro emendatione, perseverantia atque mea gratia. Tertium, vt mei cultus in hac regula aut alio quocumque modo mihi placuerit indies dilatetur, augeatur & crescat.

Exercitia spiritus assume deuotioni, statui ac naturæ tuæ congrua, quibus tempus vtiliter expendas, reque erigas, proficiens quotidie & ad meliora te impellens.

Hanc fraternitatem, seu regulam quisquis assumere voluerit, & se iuxta istam exercere, ante passionis meæ imaginem, si solus est aut secretus esse maluerit, genua flectat, scq; à me in discipulum recipi, & gratia mea perfundi, confortari quoque & confirmari bonam in se voluntatem oret, qua statuet constanter atque indeclinabiliter iuxta harum regularum aliquam viuere. Alios quoque doceat, & mihi animas lucretur & adducat.

At verò si in monasterio oppido ve huius propositi plures fuerint, possent seipfos

H h h h in are

in me cohortari & fraternitatem, non ab alijs diuisam, sed charitate inter se propositi similitudine adunatam, habere: nec passim omnes, puta de quibus non speratur constantia spiritus, aut deuotionis perseverantia, in illam recipere, ne horum leuitas atque instabilitas, qui ad propositi suscepti perfectionem non contendent, aliorum etiam propositum labefactent, atque perire faciant.

Missæ pro mundi peccatorumque reconciliatione à nostro D. Ioanne Iusto Lanspergio Carthusiano ordinata.

INTROITVS.

Misereris omnium Domine, & nihil odisti eorum quæ fecisti, dissimulans peccata hominum propter pœnitentiam, & parcens illis: quia tu es Dominus Deus noster.

Psalmus.

Miserere mei Deus miserere mei, quoniam in te confidit anima mea.
Gloria patri &c.

ORATIO.

Populum tuum quæsumus Domine tuæ visitationis illustratione purifica, & vt ardentissime tibi semper vniatur amore ab omni peccato præserua per Dominum nostrum &c.

Lectio epistolæ beati Pauli Apostoli, Ad Colossenses.

Fratres, Induite vos sicut electi Dei, sancti & dilecti, viscera misericordiae: Benignitatem, humilitatem, modestiam, patientiam, supportantes inuicem, & donantes vobismetipsis: si quis aduersus aliquem habet querelam. Sicut & Dominus donauit vobis, ita & vos. Super omnia autem hæc charitatem habentes: quod est vinculum perfectionis. Et pax Christi exultet in cordibus vestris: in qua & vocati estis in vno corpore: & grati estote. Verbum Christi habitet in vobis abundanter in omni sapientia, docentes, & commones vobismetipsos in Psalmis & Hymnis & canticis spiritualibus, in gratia cantantes in cordibus vestris Domino. Omne quodcumque facitis in verbo aut in opere, omnia in nomine Domini Iesu Christi facite, gratias agentes Deo & Patri, Per Iesum Christum Dominum nostrum.

RESPONSORIUM.

Propitius esto Domine peccatis nostris, ne quando dicant gentes vbi est Deus eorum.

VERSVS.

Adiuua nos Deus salutaris noster, & propter honorem nominis tui Domine libera nos.

ALLE-